

Nr 80.

Av herr Nilsson, Theodor, och herr Hansson, Sigfrid, om sänkning av räntan å lån från fonden för fiskerinäringens befrämjande.

Sedan år 1907 har räntan å lån från fonden för fiskerinäringens befrämjande, efter två års amorterings- och räntefrihet, utgjort 3.6 %. Frågan om sänkning av räntan från denna fond, såväl som från de flesta andra statens utlåningsfonder, har gång efter annan varit föremål för riksdagens prövning, utan att vinna beaktande. Utvecklingen inom det svenska högsjöfisket har föranlett såväl fiskarenas organisationer som Göteborgs och Bohus läns landsting att göra framställningar till Kungl. Maj:t om åtgärder för att räntan å lån från fiskerilånefonden måtte sänkas. Nämda landstings framställning syftade till att räntesatsen för lån från sagda fond skulle fastställas till 2.5 %, vilken framställning tillstyrktes av både fiskeriintendenten i Västerhavets distrikt och länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län samt lantbruksstyrelsen. Kungl. Maj:t har emellertid icke funnit skäligt bifalla framställningarna i ärendet.

Behovet av större båtar och motorer har allt mer gjort sig gällande inom särskilt det bohuslänska fisket. Detta är en naturlig följd av de minskade fångstmöjligheterna på närmare fiskevatten. De kapital, som sålunda måste investeras i båtar och redskap, äro mycket betydande. Rådande importrestriktioner i utlandet, till vilket de västsvenska fiskarena under normala förhållanden fritt och obehindrat kunnat försälja sina fångster, jämte en del andra svårigheter ha gjort, att inkomsterna av fisket icke räcka till nödortftig försörjning av fiskets utöware samt till ränta och amortering av den betydande skuldbörda fiskarena nödgats påtaga sig för att kunna utöva sin näring, som även under normala förhållanden oftast endast giver ringa lön för det mödosamma arbetet. Då särskilt det svenska västkustfisket undergått en väsentlig förändring i ekonomiskt hänseende sedan nu gällande räntesats å lån från fiskerilånefonden fastställdes, synes det oss nödvändigt, att räntesatsen sänkes för att nämnda lånefond skall bibehålla sin stödjande och fiskeribefrämjande karaktär. En sänkning av räntan till 2.5 % skulle giva landets fiskerinäring en välbehöfelig lättnad. Vi äro medvetna därom, att den sålunda föreslagna räntesatsen är lägre än statens medelinlåningsränta för närvarande, men vi anse att nämnda fond i viss mån står i en särskällning gentemot övriga statens utlåningsfonder och att fonden ifråga har till syfte att stödja en näring, vars ekonomiska utveckling icke i nämnvärd grad kunnat regleras av näringens utöware, som genom de stora kapitalinvesteringarna äro i stort behov av lättande i ränteutgifterna, enär det sålunda bundna kapitalet i näringen icke giver den ränta, som vore behöfelig med hän-

syn bland annat till nuvarande räntesats å lån från fonden för fiskerinäringens befrämjande. I detta sammanhang finna vi det angeläget framhålla, att därest icke fiskarena följt med i utvecklingen och skaffat sig större båtar och motorer samt i övrigt moderna redskap hade säkerligen den svenska fiskerinäringen totalt undanträngts, och därmed hade de arbetslösas skara betydligt ökat. Genom en sänkning av räntan från 3.6 % till 2.5 % å lån från fiskerilånefonden kommer fonden att i ungefär samma grad som tidigare erhålla karaktären av stödfond för fisket.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte fastställa räntan å lån från fonden för fiskerinäringens befrämjande till 2.5 %.

Stockholm den 20 januari 1936.

Th. Nilsson.

Sigfrid Hansson.
